

Sygn. akt II Cz 787/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 8 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt – spr.

Sędziowie: S.S.O. Marian Raszewski

S.S.O. Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) z siedziba w W.

przeciwko dłużnikowi R. G.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

w przedmiocie zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie

z dnia 30 września 2016 r., sygn. akt I Co 568/16

postanawia:

1. zmienić punkt II. zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego w J. z dnia 30 września 2016 r., wydanego w sprawie sygn. akt I Co 568/16 i nadać mu następujące brzmienie:

„II. zasądzić od dłużnika R. G. na rzecz wnioskodawcy (...) (...) z siedzibą w W. kwotę 137 zł (sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.”,

2. zasądzić od dłużnika R. G. na rzecz wnioskodawcy (...) (...) z siedzibą w W. kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

S.S.O. Marian Raszewski S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski

Dnia 8 listopada 2016 roku

Sygn. akt II Cz 787/16

UZASADNIENIE

W punkcie II. postanowienia z dnia 30 września 2016 r. Sąd Rejonowy w Jarocinie rozstrzygnął o kosztach postępowania o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego obciążając nimi dłużnika i ustalając je na kwotę 50 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 77 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zażalenie na powyższe orzeczenie w zakresie punktu II złożył wnioskodawca domagając się jego zmiany przez zasądzenie na swoją rzecz od dłużnika kwoty 137 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz przyznania kosztów postępowania zażaleniowego.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 98 k.p.c. w zw. z art. 788 § 1 k.p.c. i § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując zarzuty zażalenia zasadnym jest twierdzenie zażalenia, iż podstawę rozstrzygnięcia o wynagrodzeniu profesjonalnego pełnomocnika w niniejszej sprawie stanowiły przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804 z późn. zm.).

W § 8 ust. 1 pkt 14 w sprawach o zaopatrzenie tytułu egzekucyjnego w klauzulę wykonalności stawkę wynagrodzenia radcy prawnego określono na 120 zł. Kwotę tę zgodnie z żądaniem wnioskodawcy należało zwiększyć o 17 zł poniesione tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Podkreślenia wymaga, iż z uwagi na zakaz wykraczania poza granice żądania strony, wynikający w postępowaniu zażaleniowym z art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz w zw. z art. 321 k.p.c. Sąd Okręgowy zmieniając zaskarżone postanowienie nie znalazł podstaw do przyznania na rzecz wnioskodawcy kwoty 50 zł poniesionej tytułem opłaty

od wniosku o nadanie klauzuli wykonalności. Wskazać trzeba, że działający w imieniu i na rzecz wnioskodawcy profesjonalny pełnomocnik w rozpoznawanym zażaleniu wskazał jednoznacznie, że zaskarża punkt II postanowienia Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia

30 września 2016 r., sygn. akt I Co 568/16 i domaga się jego zmiany przez „zasądzenie na rzecz wierzyciela kwoty 137 zł tytułem zwrotu kosztów procesu”. Oczywistym jest, że zgodnie z brzmieniem art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. na koszty procesu składają się zarówno wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika, jak i koszty sądowe. Skoro zatem profesjonalny pełnomocnik skarżącego wskazał, iż domaga się zmiany nie części a całości punktu II postanowienia Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 30 września 2016 r.

i przyznania tytułem kosztów procesu a nie tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego jedynie kwoty 137 zł powiększenie żądanej kwoty o dalsze 50 zł stanowiłoby przekroczenie granic żądania strony reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika.

Mając na uwadze powyższe rozważania zgodnie z art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

S.S.O. Marian Raszewski S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski